

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/635

z dnia 2 lutego 2024 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do środków dowodowych potwierdzających unijny status celny towarów oraz niektórych przepisów dotyczących procedur tranzytu unijnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 157 i 232,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyczne wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 („kodeks”) w połączeniu z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ wykazało, że konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian do tego rozporządzenia wykonawczego w celu lepszego dostosowania go do potrzeb przedsiębiorców i organów celnych, a także uwzględnienia przejścia od stosowania dokumentów w formie papierowej do korzystania z elektronicznej wymiany danych w odniesieniu do środków dowodowych potwierdzających unijny status celny towarów oraz niektórych aspektów procedur tranzytu unijnego.
- (2) Jeżeli chodzi o środki dowodowe potwierdzające unijny status celny towarów, to istnieje potrzeba aktualizacji terminów, które należy wskazać w odniesieniu do towarów unijnych, których opakowanie nie posiada unijnego statusu celnego towarów. Ponadto retrospektywne wystawianie takich środków dowodowych powinno być dozwolone jedynie w należycie uzasadnionych przypadkach i konieczne jest określenie okresu, w którym te środki dowodowe mogą zostać wystawione retrospektywnie.
- (3) Zgodnie z art. 128 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁾ ułatwienie w zakresie wystawiania dokumentu T2L lub T2LF umożliwia zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia takiego dokumentu T2L lub T2LF za pomocą potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów. Takie ułatwienie powinno mieć zastosowanie wyłącznie w państwie członkowskim, w którym wystawca uzyskał pozwolenie na wystawienie dokumentu T2L lub T2LF na podstawie art. 128 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Takie dowody należy zarejestrować w systemie potwierdzenia unijnego statusu celnego w ramach UKC (PoUS), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 ⁽⁴⁾.
- (4) Ponadto należy sprecyzować, że dokumentu T2L lub T2LF można użyć tylko raz, a mianowicie przy pierwszym przedstawieniu towarów w celu określenia ich statusu celnego jako towarów unijnych, oraz że dla pozostałej części towarów, w przypadku częściowego wykorzystania środków dowodowych potwierdzających unijny status celny towarów, należy wystawić nowe środki dowodowe.
- (5) Aby lepiej zaspokoić nadrzędne potrzeby ekonomiczne, osoba, która przedstawia towary w urzędzie celnym wyjścia, powinna mieć możliwość, podobnie jak osoba uprawniona do korzystania z procedury, zwrócenia się do urzędu celnego wyjścia o przekazanie jej tranzytowego dokumentu towarzyszącego lub tranzytowego dokumentu towarzyszącego/bezpieczeństwo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

- (6) Aby zapewnić uproszczone, ale zharmonizowane podejście w całej Unii i w państwach wspólnego tranzytu, przeładunki kontenerów i podobnych jednostek transportu intermodalnego powinny zostać wyłączone, pod pewnymi warunkami, z wykazu zdarzeń wymagających interwencji organów celnych.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 199 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli środki dowodowe, o których mowa w ust. 1, zostały wykorzystane do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, których opakowanie nie posiada unijnego statusu celnego towarów, takie środki dowodowe należy opatrzyć następującą adnotacją:

»N packaging – 98200«.

5. Jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach – środki dowodowe, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), zostały wystawione retrospektywnie, należy opatrzyć je następującą adnotacją:

»Issued retrospectively – 99210«.

Środki dowodowe, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać wystawione retrospektywnie tylko przed upływem terminów na powiadomienia o długu celnym przewidzianych w art. 103 kodeksu.”;

- 2) art. 200 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki dowodowe, o których mowa w ust. 1, należy przedstawić właściwemu urzędowi celnemu, któremu przedstawiono towary w celu określenia ich unijnego statusu celnego towarów po ich ponownym wprowadzeniu na obszar celny Unii, podając ich MRN.”;

- 3) dodaje się art. 200a w brzmieniu:

„Artykuł 200a

Wystawianie środków dowodowych przez upoważnionego wystawcę (art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Ułatwienie w zakresie wystawiania potwierdzenia przez upoważnionego wystawcę przewidziane w art. 128 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ma zastosowanie wyłącznie do środków dowodowych potwierdzających unijny status celny towarów wystawionych w państwie członkowskim, które zezwoliło na wydanie tych środków dowodowych.

2. Upoważniony wystawca dokumentu T2L lub T2LF rejestruje potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów najpóźniej w chwili wysyłki towarów.

3. Upoważniony wystawca nie może rozpocząć przemieszczania towarów unijnych przed upływem terminu określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 128 ust. 3b lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.”;

- 4) art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli wskazuje się MRN w celu potwierdzenia statusu celnego towarów jako towarów unijnych, danych z dokumentów T2L lub T2LF służących jako podstawa dla MRN można użyć tylko przy pierwszym przedstawieniu towarów w celu określenia ich statusu celnego jako towarów unijnych.

Jeżeli dane z dokumentów T2L lub T2LF stosuje się wyłącznie w odniesieniu do części towarów przy ich pierwszym przedstawieniu w celu określenia ich statusu celnego jako towarów unijnych, należy przedstawić nowe środki dowodowe dla pozostałej części towarów zgodnie z art. 200 niniejszego rozporządzenia oraz art. 128 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.”;

5) art. 303 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub osoby, która przedstawiła towary w urzędzie celnym wyjścia, urząd celny wyjścia przekazuje tranzytowy dokument towarzyszący lub w stosownych przypadkach tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo osobie uprawnionej do korzystania z procedury lub osobie, która przedstawiła towary w urzędzie celnym wyjścia.

Tranzytowy dokument towarzyszący przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku B-02 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i, w razie konieczności, uzupełnia się go o wykaz pozycji na formularzu przedstawionym w załączniku B-03 do tego rozporządzenia delegowanego.”;

6) w art. 305 ust. 1 dodaje się akapity drugi i trzeci w brzmieniu:

„W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) i f), gdy towary są przewożone w jednej i tej samej jednostce transportu intermodalnego, rodzaj transportu zmienia się bez poddawania towarów czynnościom, a jednostka transportu intermodalnego posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny, zmiany tej nie uznaje się za zdarzenie do celów akapitu pierwszego.

Do celów akapitu drugiego jednostką transportu intermodalnego jest na przykład kontener, nadwozie wymienne lub naczepa. Akapit drugi ma zastosowanie również do obciążonego pojazdu, który sam jest przewożony aktywnym środkiem transportu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN